

अथ पञ्चमस्कन्धे

॥ प्रथमो ऽध्यायः ॥

राज्ञोवाच ॥ प्रियव्रतो भागवत आत्मारामः कथं मुने ।

गृहे ऽस्मत् यन्मूलः कर्मबन्धः पराभवः ॥ १ ॥

न नूनं मुक्तसङ्गानां तादृशानां द्विजर्षभ ।

गृहेष्वभिनिवेशो ऽयं पुंसां भवितुमर्हति ॥ २ ॥

महतां खलु विप्रर्षे उत्तमश्लोकपादयोः ।

हाया निर्वृतचित्तानां न कुटुम्बे स्पृहामतिः ॥ ३ ॥

संशयो ऽयं महान् ब्रह्मन् दारागारसुतादिषु ।

सक्तस्य यत् सिद्धिरभूत् कृत्ते च मतिरच्युता ॥ ४ ॥

शुक उवाच ॥ वाढमुक्तं भगवत उत्तमश्लोकस्य श्रीमच्चरणारविन्दमकर-
न्दस आवेशितचेतसो भागवतपरमहंसदयितकथां किञ्चिदन्तरायविहताः
स्वां शिवतमां पदवीं न प्रायेण हिन्वन्ति ॥ ५ ॥

यर्हि वाव ह राजन् स राजपुत्रः प्रियव्रतः परमभागवतो नारदस्य चरणो-
पसेवयाञ्जसावगतपरमार्थसतत्वो ब्रह्मसत्त्वेण दीक्षिष्यमाणो ऽवनितलपरि-
पालनायाम्नातप्रवरगुणगणैकान्तभाजनतया स्वपित्रोपामन्त्रितो भगवति
वासुदेव एवाव्यवधानसमाधियोगेन समावेशितसकलकारकक्रियाकलापो